

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

46

lipiec 2020

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. W archidiecezji krakowskiej przypada dziś rocznica poświęcenia bazyliki archikatedralnej na Wawelu. Cały Kościół krakowski świętuje ten dzień. Wielbi Boga w darze tej szczególnej świątyni, która jest znakiem jedności Kościoła lokalnego, miejscem, w którym przyjmują święcenia diakoni i prezbiterzy. Stąd zostają posłani do wspólnot, którym posługują. Dziś, wraz z tymi wspólnotami, kierują myśli w stronę katedry. Jednoczą się w dziękczynnej modlitwie za dar świątyni, która – jak to ujmuje „Ceremoniał Liturgicznej Posługi Biskupa” – „jest wyrazistym obrazem czcigodnego Kościoła Chrystusowego, który na całym świecie modli się, śpiewa i składa uwielbienie; jest wyobrażeniem Mistycznego Ciała Chrystusa, którego członki zespala więź miłości i ożywia obfitość niebieskich darów. Dlatego słusznie kościół katedralny winien być uważany za ośrodek liturgicznego życia diecezji” (nr 43-44).

2. Kościół katedralny jest znakiem jedności lokalnej wspólnoty, ale dar jedności jest nam ofiarowany w sposób szczególny w świętym dniu, jakim jest niedziela. To wtedy uczniowie Chrystusa gromadzą się wokół kapłanów na sprawowanie Najświętszej Eucharystii. Wspólnie zanoszą do Boga modlitwy, wyznają tę samą wiarę, składają jedną ofiarę pojednania, zasiadają razem do stołu słowa i stołu chleba. Rodzina Boża spotyka się ze swoim Ojcem niebieskim, Mistyczne Ciało Chrystusa umacnia swoją jedność z Głową, którą jest Chrystus, Świątynia Ducha Świętego wypełnia się aktami miłości i uwielbienia. Umacnia się jedność człowieka z Bogiem i ludzi między sobą.

3. Do przeżywania niedzieli jako wielkiego i świętego dnia Pana, w którym uroczysto celebруем Eucharystię we wspólnocie Kościoła, powinniśmy się przygotować. Każda sobota jest ukierunkowana na niedzielę, a Maryja, którą dziś w sposób szczególnie wspominamy, prowadzi nas do Jezusa i otwiera nasze serca na braci. Akty wynagrodzenia, które spełniamy dziś wobec Jej Niepokalanego Serca, mają również swoje odniesienie do niedzielnej Eucharystii. Gdy nasze serca są oczyszczone i bardziej zjednoczone z Jezusem, nasze przeżywanie niedzieli jest piękniejsze, a radość Matki niebieskiej większa.

MEDYTACJA O TAJEMNICACH RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Dziękujemy Ci, Panie, że uczyniłeś Maryję, Twoją Najświętszą Matkę, naszą Matką. Dziękujemy Ci za dar pierwszych sobót miesiąca, w których wsłuchujemy się w Twoje i Jej słowa, wzywające nas do aktów wynagrodzenia za niewdzięczność i bluźnierstwa, jakich doznaje od ludzi Jej Niepokalane Serce. Ona prowadzi nas do Ciebie, uczy nas rozważać Twoje słowa i czyny w różańcu, prowadzi nas na drogach wiary i miłości. Dziś powracamy do rozważania tajemnicy Twego zmartwychwstania, którą wspominamy w modlitwie różańcowej i którą w sposób uroczysty świętujemy w każdą niedzielę, szczególnie w czasie sprawowania niedzielnej Eucharystii. Pomóż nam, Panie, na nowo odkryć znaczenie tego zbawczego wydarzenia, na które w niedzielę gromadzisz swoich uczniów.

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Niedzielną celebracją dnia Pańskiego i Eucharystii stanowi centrum życia Kościoła. «Niedziela, w czasie której jest celebrowane Misterium Paschalne, na podstawie tradycji apostoelskiej powinna być obchodzona w całym Kościele jako najdawniejszy dzień świąteczny nakazany» (2177).

L2: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Praktyka zgromadzenia chrześcijańskiego wywodzi się od czasów apostoelskich. List do Hebrajczyków przypomina: «Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem» (Hbr 10, 25). Tradycja zachowuje wspomnienie wciąż aktualnego pouczenia (starożytnego autora): «Przyjdź wcześniej do Kościoła, aby zbliżyć się do Pana i wyznać swoje grzechy, wzbudzić żal w modlitwie... Uczestniczyć w świętej i Boskiej liturgii, zakończyć modlitwę, nigdy nie wychodzić przed rozestaniem... Często mówiliśmy: ten dzień jest wam dany na modlitwę i odpoczynek. Jest dniem, który Pan uczynił. Radujmy się w nim i weselmy»” (2178).

L1: Z Listu św. Jana Pawła II o świętowaniu niedzieli: „W niedzielę za sprawą Ducha Świętego, żywej «pamięci» Kościoła (por. J 14,26), każdy z

uczniów Chrystusa na nowo przeżywa w swoim «dzisiaj» pierwsze objawienie się Zmartwychwstałego. Stając przed Nim w niedzielnym zgromadzeniu wierni słyszą wezwanie skierowane niegdyś do apostoła Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce...» (J 20,27)... Przyjmując słowo i spożywając Ciało Pańskie patrzy jakby w oczy samemu zmartwychwstałemu Jezusowi, obecnemu w «świętych znakach», i razem z apostołem Tomaszem wyznaje: «Pan mój i Bóg mój!» (J 20,28)” (nr 29).

L2: Z Listu św. Jana Pawła II o świętowaniu niedzieli: „Jeżeli niedziela jest dniem zmartwychwstania, to nie tylko jako pamiątka wydarzenia z przeszłości, ale jako świętowanie żywej obecności Zmartwychwstałego pośród wierzących. Aby we właściwy sposób głosić i przeżywać tę obecność, uczniowie Chrystusa nie mogą poprzestawać na modlitwie indywidualnej ani wspominać Jego śmierci i zmartwychwstania tylko w swoim wnętrzu, w skrytości serca... Ważne jest zatem, by gromadząc się wyrażali w pełni tożsamość Kościoła jako [...] zgromadzenia zwołanego przez zmartwychwstałego Pana” (nr 31).

L1: Z Listu św. Jana Pawła II o świętowaniu niedzieli: „W ponownym przyjsciu Chrystusa do uczniów «po ośmiu dniach» (J 20,26) można dostrzec najbardziej pierwotny obraz chrześcijańskiej wspólnoty, która gromadzi się co osiem dni, w dniu Pańskim czyli w niedzielę, aby wyznawać wiarę w Jego zmartwychwstanie i zbierać owoce obiecanego przezeń błogosławieństwa... Właśnie bowiem podczas niedzielnej Mszy św. chrześcijanie szczególnie mocno przeżywają to, czego doświadczyli Apostołowie wieczorem w dniu Paschy, gdy Zmartwychwstały objawił się im wszystkim, zgromadzonym w jednym miejscu” (nr 33). „Pośród różnych form działalności parafii żadna nie ma tak żywego znaczenia i tak silnego wpływu formacyjnego na wspólnotę, jak niedzielna celebracja dnia Pańskiego połączona z Eucharystią” (nr 43).

L2: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego: „Eucharystia niedzielna uzasadnia i potwierdza całe działanie chrześcijańskie. Dlatego wierni są zobowiązani do uczestniczenia w Eucharystii w dni nakazane, chyba że są usprawiedliwieni dla ważnego powodu (np. choroba, pielęgnacja niemowląt) lub też otrzymali dyspensę od ich własnego pasterza. Ci, którzy dobrowolnie zaniedbują ten obowiązek, popełniają grzech ciężki” (2181-2182).

L1: Przez Niepokalane Serce Maryi prosimy Cię, Panie Jezu, daj poznać wszystkim swoim uczniom znaczenie niedzielnej Eucharystii. Niech dzięki Twej łasce, ci, którzy przestali w niej uczestniczyć, powrócą do wspólnego świętowania, a ci, którzy w niej uczestniczą, niech dobrze się do niej przygotowują, w pełni jednoczą się z Tobą w jej przeżywaniu i zanoszą jej owoce w codzienne życie. Prosimy o to w cichej modlitwie.

Dalszą część 15-minutowej medytacji przeżywamy w ciszy. Po niej następuje śpiew, np.: „Chwałę Ciebie, Panie”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważając bolesne tajemnice różańca przepraszajmy Pana Jezusa i Jego Najświętszą Matkę za grzechy opuszczania niedzielnej Eucharystii i powierzchownego jej przeżywania.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Modlitwa Pana Jezusa w Ogrójcu

P: Niepokalane Serce Maryi, pomóż nam rozważać cierpienia Jezusa, przeżywane w czasie modlitwy w Ogrójcu i wypraszać przebaczenie wszystkim członkom Kościoła, którzy świadomie opuszczają niedzielną Eucharystię.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Biczowanie Pana Jezusa

P: Niepokalane Serce Maryi, pomóż nam rozważać cierpienia Jezusa, przeżywane w czasie Jego biczowania i wypraszać przebaczenie wierzącym rodzicom, którzy nie prowadzą swoich dzieci na niedzielną Eucharystię.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Cierniem ukoronowanie Pana Jezusa

P: Niepokalane Serce Maryi, pomóż nam rozważać cierpienia Jezusa, przeżywane w czasie Jego cierniem ukoronowania i wypraszać przebaczenie kapłanom, którzy niegodnie sprawują świętą Eucharystię.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Dźwiganie krzyża

P: Niepokalane Serce Maryi, pomóż nam rozważać cierpienia Jezusa, przeżywane w czasie dźwigania krzyża i wypraszać przebaczenie wszystkim, którzy zaniedbują przygotowanie się do udziału w niedzielnej Eucharystii.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ukrzyżowanie i śmierć Pana Jezusa

P: Niepokalane Serce Maryi, pomóż nam rozważać cierpienia Jezusa, przeżywane w czasie Jego męki na krzyżu i wypraszać przebaczenie wszystkim, którzy nie wierzą, że w Eucharystii uobecnia On misterium zbawienia.

L3: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

Opracowanie: Wspólnota Żywego Różańca Archidiecezji Krakowskiej. Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec. Adres redakcji: ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków; www.zr.diecezja.pl.

[Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl](mailto:wydawnictwo@stanislawbm.pl)